

ANNEX 1. Perfil dels estudiants i valoració d'alguns aspectes de la universitat

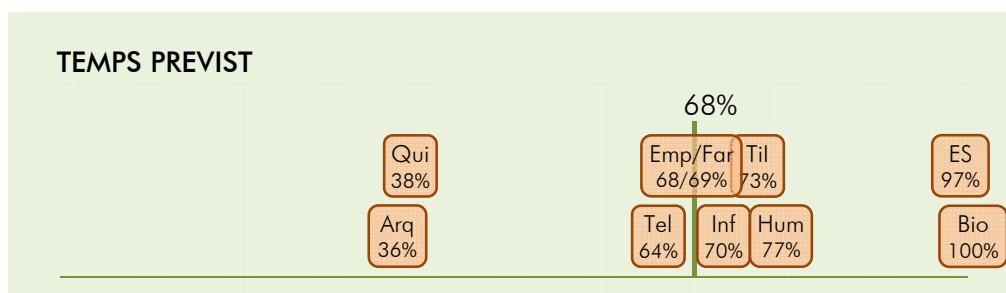
2. RESULTATS ACADÈMICS

2.1. El Retard

De tots els estudiants enquestats, a meitat de carrera aquests són els nivells de retard que presenten:

Retard (més d'un any)	10.7%
Una mica de retard (fins un any)	21.1 %
Temps previst	68.1 %

El retard per titulacions mostra diferències molt significatives:



Responent a causes diverses, es produeixen algunes agrupacions de titulacions entorn de progressions semblants de l'alumnat.

Si s'examina el retard en relació a algunes característiques dels estudiants, surt significativa la seva relació amb el nivell d'estudis dels progenitors:

Nivell d'estudis dels progenitors:	Retard	Una mica de retard	Temps previst	Total
Primaris	16.4	20.1	63.6	100% (269)
Secundaris	12.4	18.8	68.8	100% (250)
Universitaris	5.6	23.5	70.9	100% (306)
Total	11.2	21	67.9	100% (825)

Efectivament, a menor nivell d'estudis, major proporció d'estudiants en la categoria de retard. Cal fer notar que aquesta relació no s'observa entre el retard i la classe social de la família.

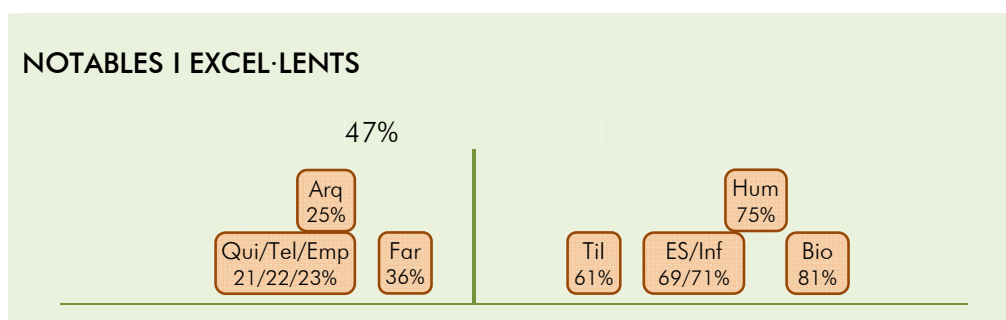
També trobem significativitat estadística en la relació entre el retard i la compaginació d'estudis i treball:

Situació respecte del treball:	Retard	Una mica de retard	Temps previst	Total
Estudiant a temps complet	7.8	24.1	68	100% (344)
Amb feinetes complementàries	9	17.5	73.5	100% (223)
Amb ocupació a temps parcial	18.5	19.5	62	100% (205)
Amb ocupació de més de ½ jornada	9.6	19.2	71.2	100% (73)
Total	10.9	20.8	68.3	100% (845)

Cal parar atenció en el fet que no es tracta d'una relació contínua creixent: els que presenten una pitjor progressió són els estudiants amb ocupació a temps parcial, mentre que els que treballen en feines remunerades més de mitja jornada progressen en els estudis a un ritme semblant als que només tenen feines complementàries. Fixem-nos que són pocs els estudiants en aquesta situació i que, probablement, es troben en circumstàncies especials que els fan tenir cura de les seves decisions en relació als estudis (nombre de crèdits matriculats per any, horaris, càrrega de feina que assumeixen, etc.).

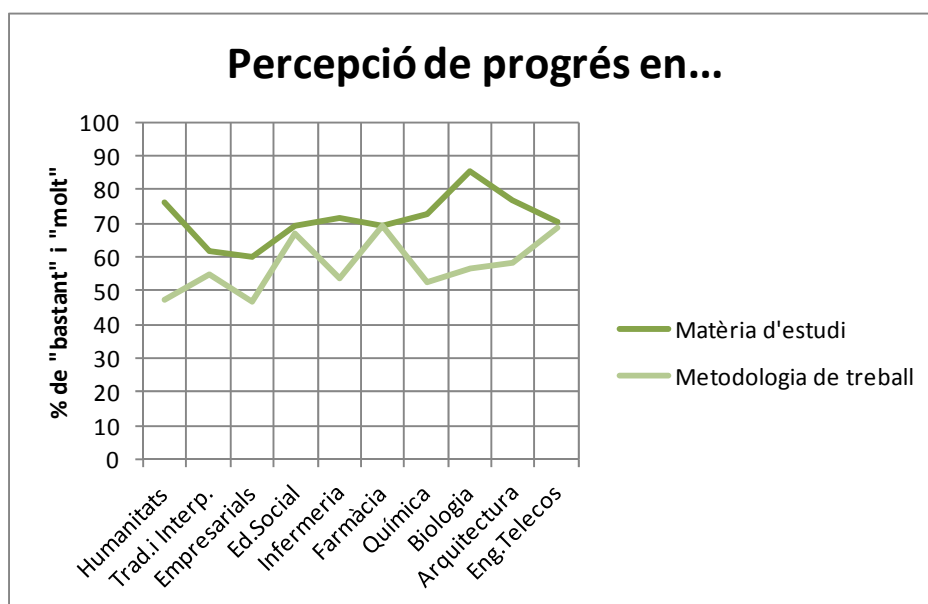
2.1. Les Notes

Tot i que, en l'obtenció de millors notes hi juga la capacitat dels estudiants, sembla clar que les tradicions dins cada disciplina i titulació, més que no pas els aprenentatges desiguals, es reflecteixen en el predomini d'unes o altres notes segons titulacions:



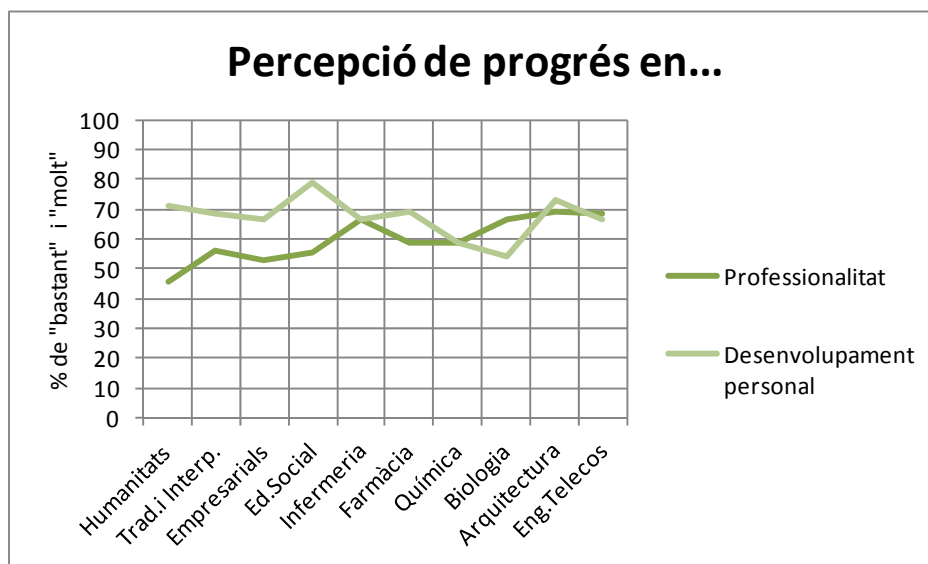
És interessant de comparar la mesura de nota objectiva que declaren obtenir els estudiants, amb la percepció del propi progrés que experimenten. Les següents dades mostren les puntuacions que en cada ítem de progrés se situa cada titulació.

Els àmbits del progrés percebut s'organitzen per parells en gràfics que recullen el percentatge d'estudiants que han respost "bastant" i "molt" progrés en aquell àmbit.



Tal i com succeeix en d'altres estudis, l'apreciació dels estudiants (i dels graduats) sobre la seva formació en la matèria central dels seus estudis, és molt elevada i, tot i que el progrés en metodologia de treball també obté puntuacions altes, només a Enginyeria de telecomunicacions i Farmàcia s'equiparen ambdós progressos, mentre baixen per sota de la meitat que consideren alt el seu progrés metodològic a Humanitats i Empresariales.

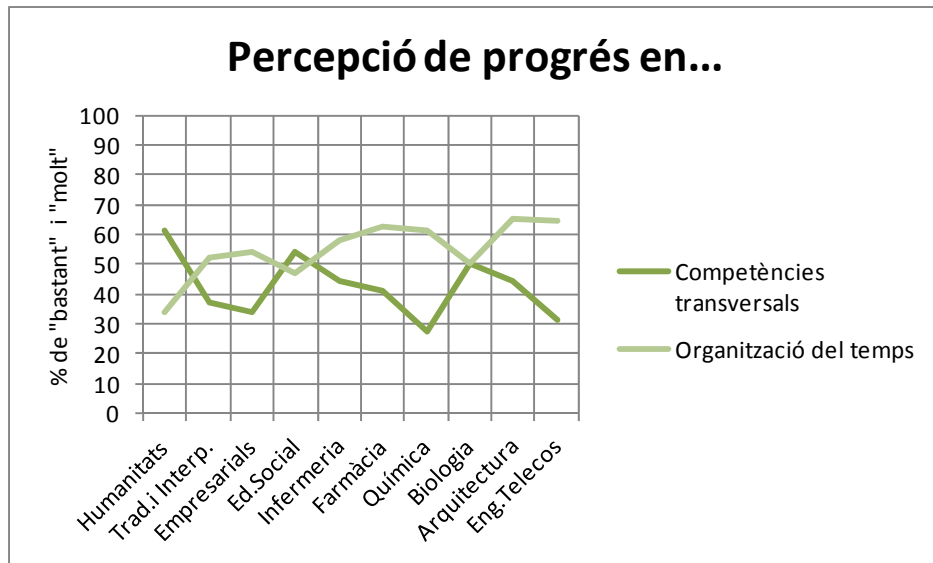
En cap dels dos àmbits de progrés les diferències entre titulacions tenen res a veure amb les notes que observàvem en les dades anteriors, és a dir, no segueixen un patró ni directa ni inversament proporcional en relació a la variable notes obtingudes.



Encara que els percentatges continuen sent alts en la percepció d'aquests progressos, aquí és possible observar com l'aprenentatge de competències professionals no arriba tan amunt en les titulacions de les àrees d'humanitats i ciències socials.

D'altra banda, el desenvolupament personal, també en d'altres estudis, és viscut normalment com una de les conseqüències clau del pas per la universitat. Evidentment, això no cal que

estigui lligat exclusivament als estudis que es cursen, l'experiència social, intel·lectual i vital, es concentren en aquest període i contribueixen a aquesta percepció.



Tornem a reiterar troballes d'altres estudis sobre la percepció de l'evolució de les competències transversals i veiem com, exceptuant el cas d'Humanitats, i potser també el d'Educació Social i el de Biologia, aquest aspecte de l'aprenentatge els estudiants perceben que l'adquireixen menys.

La capacitat d'autoorganització sembla lleugerament relacionada amb la càrrega de treball que els estudiants declaren tenir a cada titulació, en el sentit que, les titulacions amb una major càrrega (excepte Biologia, i sempre segons els estudiants), es percep també un major aprenentatge en la capacitat d'organització del temps i la feina.